

SPINDULIAI

Nr. 1.

RELIGINĒS KULTŪROS LAIKRASTIS

1946. VIII. 28.

REDAKCIJOS ŽODIS

Karo audros iškelti iš savo sodybu, lietuviai pasieke ivairius kraštus. Ne mažas ju skaičius pateko į Svediją ir Daniją, ir susitelke ivairiose šiu kraštų vietose čia didesniems grupėmis, čia pavieniai apsigyvendami.

Didžioji lietuvių dauguma yra katalikai, kuriems Kristaus mokslo meile idiege ju motinos dar lopšy begulint. Jie ir vėliau pasiliko ištikimi Kataliku Bažnyčios vaikai.

Teisingai sakoma, kad jei žmogus nesitobulina, nedaro pažangos, jau tuo pačiu jis eina atgal, atsilieka. Tas tinka visoms gyvenimo sritims, tas pats tinka ir religines kultūros srityje. Kad žmogus tobulėtų, jam būtina yra religine praktika.

Mūsų sąlygose dideli plotai neišdžia lietuviui kunigui dažniau apilankyti tikinčiuosius tautiečius. Tokio nuolatinio kontakto tarp kunigo ir tikinčiųjų stoka, labai neigiamai atsiliepia i religinį mūsų tautiečių gyvenimą. Noredamas ta spraga užpildyti, ryžtūsi leisti šita laikraštį, kuris bent dalinai atstotų gyvą Kristaus žodį ir tuo būdu palengvintų sąlygas religiniai minčiai mūsų broliuose gairinti ir ūgdyti.

Šitas laikraštis išeina labai sunkiomis aplinkybėmis ir gal labai netobulus, bet jei materialines sąlygas leis, jis bus toliau tobulinamas ir lankys savo skaitytojus kas mėnesis.

Prasūdamas šiame darbe Dievo pagalbos, tikiuosius susilaukti iš gerb. skaitytoju tiek moralines, tiek ir materialines paramos.

Redaktorius.

I SKAITYTOJUS.

Laikraščio išleidimas brangiai kainuoja. Todėl kreipiusi i Skaitytojus, prasūdamas materialines paramos. Tie, kurie atsiūs nors maza auka už laikraštį, ta aplankys ir sekantis numeris. Vėliau bus nustatyta kaina. Lietuviai Danijoje, siuskite auka už laikraštį P. dipl. ekon A. Sakevičiumi. Vedboek. Be to, redaktorius už klaidas neatsako, nes nera lietuviško raidino.

Redakcija: Högbergsgatan 57, STOCKHOLM, K. J. T.

DĖMESIO ROMA.

Iš Vatikano kas antra šestadieni duoda žinias lietuviškai. Klausykite 20 val. 45 min., vietiniu laiku 19 val. 45 min.

Kastytis.

ATEIK

O Viešpatie, ateik, ateik dar karta — pasaruvo žeme potvyniu skausmu, pažvelk i mus, i kruvinaja karta, nuzgrimzusia gelmej šlykščiu geismu.

Ateik dar karta, tu toks reikalingas, dar pereik žeme kankinio taku, paskelbk dar karta žinia išganinga ir klįstančių, o pagaliek, vaiku.

Prasūkite ir gausite

Tikras draugas*) nuosirdziai rūpinasi savo draugu gerove ir pasako jiems viska, ka žino tajam tikslui esant reikalinga. Jezus yra tikriausias mūsų draugas. Mūsų gerove, ypač amžinoji, jam ko labiausiai rūpi. Jis puikiausiai žino, kad jai pasiekti tarp kitu dalyku reikalinga taip pat malda. Todėl dažnai ir atsideje jis i ja ragino. Stai, ir šio sekmadienio evangelija mini, kad jis po Paskutines Vakarienes, kalbedamasis su apaštalais, sake jiems ir drauge visiems savo mokiniams. — Prasūkite ir gausite —, Kartu nurode jis jiems ir ko reikia, kad juu maldos būtu tikrai išklaustos. Reikia, būtent, prasūti jojo vardu. — Ištikruju, ištikruju, sakau jums, ko tik prasūsite Teva mano vardu, jis jums duos. — (Jn. 16, 23).

1. Bet atrodo, kad Dievas ir taip žino, kas jums reikalinga, tad kam dar čia ji prasūti? — Atsakant i tai dera pažymeti, kad Dievo santykiai su mumis yra kaip tevu su vaikais. Ne veltui šv. Rašte dažnai vadinamas jis mūsų Tevu, o mes jojo šeima. Gi teval, nors myleti myli visus savo vaikus, bet duosnumo ne visiems lygiai būna duosnūs. Tiesiems jie mieliau ir daugiau visko duoda, kurie švelnesni, lipnesni, meliesni, prašesni. Gi, priešingai, tieji, kurie šiurkstūs, atsakūs, nenulankūs, ypač gi išūūs, nepalyginti mažiau visko gauna. Tai iš pat esmes eina, savaime suprantamas dalykas, ir niekas juoju nesipiktina, ar net ne nesisteb. Panašiai elgiai ir Dievas su žmonėmis. Sv. Rašte aiškiai pažymima ir pabrėžiama: — Dievas priešinasi išdidiesiems, nuolankiesiems gi duoda malones — (Jk. 4, 6) — Numete nuo sosto galūnius ir išaukštino žemuosius — (Lk. 1, 52). Gi malda kaip tik ir yra viena iš nuolankumo apraišku. O, kadangi amžinoji mūsų laime yra didžiausia Dievo malone, tad jai užsitikrinti ir reikia nuolankumo, reikia maldos.

2. Paprastas yra žmonių gyvenime reiškinys, kad, jeigu prašantysis daug žemesnis už prašomąjį, tai kreipiasi i jį ne tiesiog pats, bet per atitinkama tarpininką. Ypač taip daro, jei jau buvo pasirodes prašomajam nedekingas, ar net nusikaltes. Tarpininku pasirenka toki asmeni, kuris ir jam palankus ir prašomajam labai artimas, mylimas. Tik tuomet tikisi, kad prašymas bus ne veltui, ir dažniausiai neapsivilia. — Gi mus nuo Dievo skiria stačiai visa bedugne. Be to, tūkstančių sykiu esame buve jam nedekingi ir

dar daugiau sykiu nusikalte. Tad, kad iš jo ka išsprasytume, mums tiesiog būtinas tarpininkas. O kas gi gali geriau juoju būti, jei ne Jezus? — Juk jis ne tik labai mums palankus, bet ir be galo mus myli. Tai aiškiai irode savo kančia ir mirtimi už mus. Dan-giškajam Tevui jis ko artimiausias, ko mylimiausias, nes vienatinis jojo Sūnus. Taigi mums tik per jį reikia siusti savo prašymus Dievui. Ypač, kad jis pats to nori bei i tai mus ragina, sakydamas: — Ko tik prasūsite Teva mano vardu, jis jums duos. Ligi šiol jūs nieko neprasūte mano vardu. Prasūkite ir gausite, kad jūsų džiaugsmas būtu pilnas. — (Jn. 16, 23).

3. Tačiau šiuosiuos Jezaus žodžius reikia teisingai suprasti. Zinome gerai, kad tevai, nors labiausiai myli savo vaikus, bet anaipol ne visus juu prašymus išklauso. Ir neisklauso kaip tik del to, kad vaikus myli. Jie jie, mat, vadovaujasi bendra vaiku gerove, o ne mirksnio užgaidomis. Todėl ne karta nepatenkina juu prašymu ir net maldavimu, būtent, kai mato, kad tai žalinga bendrai juu gerovei. Pav., kūdikis tiesia rankute i jam patinkanti peili. Bet motina jam jo neduoda. Jis nerimsta, knerkia, verkia, tačiau motina jo neisklauso. Taip daro ji anaipol ne del to, kad jo nemyltu, kad jo nuhūdimo, asaru noretu, bet atvirksčiai, kaip tik del to ir vien del to, kad ji myli. Ji žino, kad kūdikis gali peiliu susizaloti, ir net visai smarkiai, tad nevykdo jojo noro. — Panašiai elgiai ir Dievas su mumis. Visur i visuomet vadovaujasi jis mūsų amžinaja laime. Todėl jai liečiančiuju, Jezaus vardu siunčiamuju prašymu jis tikrai išklauso. Ir Jezus mielai čia mums tarpininkauja. Bet tuose dalykuose, kurie mūsų išganymui priešingi, kaip gražiai ir teisingai sako šv. Augustinas, Išganytojas mums netaipininkauja ir net negali tarpininkauti, gi Dievas mūsų neisklauso, nors ir Jezaus vardu i jį kreipiames. Taip yra del to, kad ir Jezus ir Dievas tikrai mus myli. Iš to savaime eina išvada kad, jeigu mes prašome ivairiu šio pasaulio gerybiu, kaip pav. turtu, pasisekimo, sveikatos, ilgo amžiaus ir pan., mūsų maldos ne visuomet būna išklaustomos, nors jas ir Jezaus vardu siustume Dievui. Mat, tosioms gerybėms ne tik mūsų išganymui nėra reikalingos, bet ne karta būna net žalingos. Prasūti, zinoma, juu galime, bet galutinaj sutikdami su viskuo, ka Dievas duos. Puiku čia pavyzdi paliko mums pats Jezus, kai prieš savo kančia meldesi Alyvu darže, kalbedamas: — Mano Teve, jeigu tai galima, tegul toji raure praetna pro mane; tačiau ne kaip aš noriu, bet kaip tu — (Mt. 26, 39).

Be abejo, didelis mums džiaugsmas, kad patys galime užsitikrinti sau laiminga ateiti amžinybeje, ir gerai zinome, kas tajam tikslui reikalinga. Tad i Jezaus paraginima — prasūkite ir gausite! — turime stengtis atsakyti pasiraginimui: Prasūkime!.. kad tikrai gautume. F. B.—us.

Svedijos Vyskupas JO Ekscelencija Dr. J. E. Müller, pabėgeliu Tėvas.

KANADOS KARDINOLO LAISKAS LIETUVIAMS

Kanados Kardinolas Jokūbas K. Mac Guigan, Toronto Arkivyskupas savo laiske rašytame kun. Vaclovui Gutauskui S. I. ir Lietuvių kolonijos atstovams Romoje nuosirdziai užjaučia Lietuviu ir kitu Rytu Europos tautu nelaimę ir pasižada visur kelti balsą prisilėgtuju labai. Zemiau dedame mineto laiško vertima. Red. Gerb. Vaclovui Gutauskui S. I. ir Lietuviu Kolonijos atstovams Romoje.

Mylimieji Draugai,

Mano širdis kraujuoja kartu su jums dėl kilniosios Lietuviu tautos ir ypatingai dėl jūsų Katalikiškos tautos — mūsų broliu mistiškajame Kristaus Kūne — vyskupu, kunigu, vienuoliu ir tikinčiuju, kurie tokiuose liūdnuose Rytu Europos laikuose, taip žiauriai persekiojami.

Aš jums užtikrinu, kad aš uoliai melsiuos už Jus ir jūsų didziaja tauta, kuria jūs čia atstovaujate. Aš nesiliausiu klėses savo balsu visu prisilėgtuju labai, kurie, kaip senovės Romos kankiniai, guldė savo galvas ir lieja savo kraują už tikėjimą i Jėzu Kristu.

Su šventu pabučiavimu Jokūbas K. Kardinolas Mac. Guigan Toronto Arkivyskupas.

M. Lermontov'as — vertė J. Gudauskis

MALDA

Minuteje vargingoje, Kai širdyje graudu, Vienoj maldoj žavingoje Išganyma randu.

Yra galybė dieviška Jos žodžiu darnume; Iš ju ausuoja teviška Užuojauta skausme.

Nuslėgsta abejojimai, Ried asara, džiugai! Vel tikima, svajojama, Ir taip smagu, smagu...

Dievo Apvaizda

Dievo Apvaizda globoja ir tvarko visa pasauli. Mūsu pasaulis yra be galio didelis. Žmogaus protas neišmano jo ribų. Mūsų žeme yra maza planeta saules sistemoje. Pati saule yra neperdidžiausia žvaigždė paukščių kelio sistemoje. Tokiu milžinišku dangaus kūnu sistemą, kaip paukščių kelias iki šioliai mokslininku yra susekta jau tūkstantai. Nuo toliausiai susekto dangaus kūnu, šviesos spinduliai eina milijardus šviesos metu. Zinant, kad šviesos spinduliai eina 300.000 kilometru per sekundę greičiu, galima tik išvaizduoti, bet negalima suprasti, koks yra klaidus atstumas. Jau žmogaus protas susekė milžiniškai dideli pasauli. Siame pasaulyje viešpatuoja nepaprastas tvarkingumas. Žaibo greitumu sukasi ir keliauja vienos pro kitas planetas ir žvaigždes nesudurdamos. Tai yra dėl to, kad šio mums žinomo pasaulio, ir gal dar daug kartų didesnio nežinomo pasaulio, šeiminkas yra Dievas. Mūsų žemes mokslininkai tera susekė tik dali tu desni, kuriais pasaulis yra tvarkomas.

Gyvoji gamta taip pat turi daug savo paslapčių. Žmogus gimes menkintis užauga ne nykštukas ir ne milžinas, bet toks kaip yra. Žoles auga pievose ir laukuose. Javai auga, noksta ir tiekia mums maista. Rožė niekad neprazišta kukaliu. Visame yra tikslus desningumas ir Dievo išmintis. Dievo Apvaizda globoja ir gyvąjį pasauli.

Palyginus su pasaulio didumu, reikia nustebiti, koks mažas yra žmogus. Jisai mažesnis, palyginti, net už pačią mažiausią, mikroskopu susekta, bakteriją. Žmogaus negali perdaug išaukštinti ir jo protas. Jis susekė tik maža gamtos paslapčių dalelė. "Dabar aš žinau, kad nieko nežinau" pasakė prieš mirtį vienas mokslininkas.

Vienok Dievo gerumas ir apvaizda ta gamtos tvarinis — žmogų nepaprastai išaukštino. Jam dave nemirtingą sielą ir tuomi žmogų iškele virš visų gyvūnų, suartinamas jį su Dievu. Tai yra nepaprasta Dievo malone žmogui. Iš visų pasaulio tvarinū žmogų Dievas išsirinko savo mylimuoju.

Kiekvienam žingsnyje Dievo Apvaizda žmogų globoja. Jei mes prisiminsime praleista savo gyvenima tai rasime daug pavyzdžių. Kas ir Dieva netiki, tas yra Dievo globos nepastebėjas arba pamiršęs, ka jam Dievas padare.

Vienok žinome, kad ne rozemis yra mūsų gyvenimas išklotas. Kartais mums tenka pakelti ir didesnes nelaimes. Dievas yra begaliniai geras, bet ir begaliniai teisingas. Jeigu Jis mums leidžia nelaimes, tai yra ženklas, kad mes ju nusipelnėme. Tada mums reikia pagalvoti ir pasitaisty.

Siuo metu mūsų krašta ištiko didžiausia nelaimė. Kokia nelaimė, mes žinome ir zino visas pasaulis. Ne-graudikime saves ja atpasakodami. Dievo Apvaizda mums dabar yra reikalingesne, negu bet kada. Ji reikalinga mums ir ypaciai reikalinga Tėvyneje pasilikusiems. Dievo Apvaizda mus ir dabar globoja ir ja mes dar labiau pajausime, kai ir Tėvyne sugriže, atrasime savo tevus, motinas, brolius, seseris ir pažistamus. Kaip kit kart Kristus išgelbėjo savo apaštalus iš skestančio laivo, taip dabar išgelbes mus visus. Pasitikejimas Dievu ir jo Apvaizda daro mus nenuglumais. Del to gyvendami tremtiniu dienas mes turime melsti Dieva, kad Jis mus

Motinos pabėgėlės uždaviniai

Pabėgėlio gyvenimo vargai nebūtu mums vargais, jeigu stovetu prieš mus, kad ir tolima bet aiški ateitis. Turime ruoštis dideliems sunkumams ir jau dabar daug ka apsvaryti ir nuspresti. Viena iš tokiu iškeltinu viešumon' temu, kuria reikia priminti pabėgėliams motinoms ir pabrėžti, yra motinos pabėgėlio uždaviniai šeimos ir lietuviybės atžvilgiu.

Šiai temai reikia skirti daug dėmesio. Juk nuo mūsų šeimos priklauso ir mūsų tautos išsilaukimo klausimas. Galvodama surasti susidomejimo ir pritarimo motinų tarpe, noriu pareikšti savo mintis:

Iprasta sakyti, kad tevas yra šeimos galva, o motina šeimos širdis. Tai yra lyg ir du poliai kuriu uždaviniai skirtingi, bet kurie vienas kita papildo.

Motina — šeimos širdis. Konkretisčiai kalbant, motina kuria šeimą ir palaiko šeimoje šilumą. Vaikai, kurie

M. CABRINI—PIRMOJI AMERIKOS SVENTOJI

Birželio 7 d. didžiulės minios užtvindė Sv. Petro Baziliką. Romoje, Atstovaujant Bažnyčios hierarchijai, Sv. Tėvas viešai paskelbė Motina Cabrini šventąja.

Dabar kiekvienas galime viešai prašyti jos užtarimo pas Dieva, neabejodami, su pilnu pasitikėjimu jos meile ir galybe pas Dieva. Ji to verta, tai irrodė gyvendama ir mirusi.

Savo gyvenime buvo meilės Serafinas, uolus apaštalas antrasis šv. Paulius. Dievo artimo meile liepsnodama, degė ugniniu uolumu padėti vargstantiems žmonėms, gelbėti jų sielas. Sunkios gyvenimo aplinkybės, neturtas ir kitokios klūtys nesutrūkė jos, bet buvo dargi dirva jos meilei veikti su didžiausia kantrybe, užkariuoti didesnę Dievo garbei.

Mirdama paliko 63 mokyklas, daug ligoninių, dar daugiau našlaitynų ir visa eile prieglaudų bei visokių institutų.

Mirtimi jos meilė neužsibaigė. Pasiekusi Meilės Židini — Dieva — dar labiau ėmė lieti žmonijai Dievo galtingumą, gausybės maloniu, darydama net stebūklus.

Verta bent viena prisiminti.

Columbus ligoninė, New Yorke, kūdikiu Peter Smith buvo išmzogotos akys per klaidą 50% stipria rūkštimi. Gydytojai išegzaminave rado akiu ragena visiškai sušta. Vaikutis turėjo likti visam gyvenimui aklas.

Nusiminusios seselės ir slaugės šaukėsi Motinos Gabrini užtarimo. Sekanti ryta akys rastos sveikčiausias. Peter Smith ir dabar turi sveikčiausias akis, dalyvavo šiame kare su pasižymėjimu.

Zinoma, bedieviai stengiasi viska pakeikti savo klaidoms pateisinti, bet reikardai lieka rekordais. Tai liks amžiais jos šventumo liudininkais ir neišdildomas ženklas jos nekaltumo galybės.

Palaimintas Dievas savo šventuosiuose!

globotų. Dieve, tavo priešai Lietuvoje pasilikusiems mūsų tautiečiams užčiaupe lūpas malda! Leisk mus ir Tėvyne, mes Tave garbinsime ir dekosime už suteikta laime ir kančia.

R. M.

sudaro šeimos prasme ir tautos ateiti, motinos šilumos ir yra reikalingi. Motinos širdis formoja iš tu mažu kūdikiu žmonijai ir tėvynei reikalingus dorus ir gerus žmones.

Savo žemeje tarp savų žmonių, motinos vaidmuo buvo sunkus ir atsakingas, vaidmuo bendro tautos kolektyvo ir valstybės atžvilgiu. Juk šeima turi nepalyginamai didesnę itaka vaikui, negu mokykla. Šeima yra ta pirmoji lastele, iš kurios auga tautos ir valstybės organizmai. Išsklerusios ir pagedusios šeimos, pagedusios ir nemoraliai karta, papuvės valstybės pagrindas. Ir viskas tai pareina nuo paprastos kuklios ir nežinomos didvyrės motinos. Lietuvos spauda skirdavo daug dėmesio šiai problemai ir pabrėždavo motinos reikšmę mūsų gyvenime. Motinos dienu kalbos ir tai dienai skirtas demesys, ryškiai išskeldavo nepakeičiamą motinos vaidmenį valstybės moralaus tautos sveikatingumo baruose.

O tremtine? Ar nepasikeitė motinos vaidmuo pabėgėlio šeimos ratelyje? Ar neperejo naujos kartos formavimas i kieno kito rankas? Kiekvienas tars, kad dabar svetimoje žemeje svetimtaučiu jūroje lietuviškos ir lietuviškos ištikimos kartos formavimas 100% sunkesniu svoriu užgule silpnus motinos pečius.

Dabar reikalingas ypatingas demesys motinos vaidmeniui šeimoje. Dabar ypatingai budri turi būti motina globodama savo šiltais sparnais bušimus žmones ir kartu bušimus lietuvių savo bedales tevynei mylotojus.

Istorija mes skaudu apkaltninama toms motinoms, kurios pagimde šia karta, atnešusia pasaulin tik netieses, tiek nelaimiu ir krauju. Juk motinos pagimde ir motinos išauklejo šia kruvina karta. Ar motinos itaka gali pakeisti pasaulio gyvenima ir tureti lemiamos reikšmes bendrai žmonijos istorijai? Ar tai neperskaudus apkaltninama motinoms? Ar tai nera pervertinimas ju reikšmės. Aš manau, kad motinu nepaisymas kaip, ar kokia linkme vystos vaikas, turi lemiamos reikšmes bendrai žmonijos istorijai, jau nekaltant apie vienos ir dargi ne-skaityngos tautos istorija. Milijonu vaiku augimas dvasiniame skurde be iškiepyto aukšto, kilnaus idealo širdyse, išsaulia veliau kruvinas pasaulio katastrofas. Žmones užauga taip ne-jautrus ir taip pikti, kad jie smurto nemato smurte ir kraujuje nejaucia krauju.

Motina lietuve, pirmon eilen, turi auginti vaike pilnaverti žmogų. Deti i jo gryna nesuteršta siela aukštus morales ir drovumo desnius, kuriuos teikia mums aukštas krikščionybės mokslas.

Grėta to, dabar esant mums išmetyti po svetimus kampus, karštai ruošti vaika būti lietuviu. Lietuviams mes turime likti ir mūsų sekančioje ir kitose kartose. Esame milžiniškoje svetimuju jūroje. Tarp svetimuju tas nekurstomas, nepalaikomas tevynes meiles žiburelis, tuojau gali užgesti. Tai taip lengva vaiko amžiuje. Praktiškai kalbant vaikas turi augti su mūsų kalba, su meile mūsų istorijai, mūsų bet kuriam kūrybiniam lietuviškam darbu. Ir dar gi jis turi domėtis mūsų kūryba, kad ir kaip kukli ji bebūtu, lyginant ja su imponuo

jančiais. Kitu tautu ar kitu kraštu išpuzdžiais. Vaikas turi įprasti norėti padaryti ka nors gera Lietuvai, lietuviams. Jame turi degti pasiryžimas aukotis, jeigu jo auka bus reikalinga tevynei.

Jeigu pabėgele motina tik tiek pakęgs suteikti savo vaikui, ji pateisins savo buvima ir kaip motina ir kaip lietuve šioje niurioje asaru pakalneje. Ateinančios kartos ivertins jos koku ir tauru darba.

Juk ar netos motinos, kurios prie rateliu moke lietuvišku raidžiu savo vaikučius, padovanojo Lietuvai savonoriu karta, savo krauju iškovojusia tevynei laisve. Imkime pavyzdžiu tas motinas ir sekime ju keliais!

Dievas tepadeda mums!

M. G.—ne.

BIOGRAFINĖS ŽINIOS

Marija Pranciška Cabrini gimė arti Milano, tryliktoji šeimoje. Iš mažų dienu pasižymėjo pamaldumu. Ne vienas stebėdamas jos dorybes vadindavo ja mažąją šventąja. Jaunutė padarė vienuoliškus išadus, prašėsi popiežiaus leisti važiuoti Kinijon atidaryti misiju stoti.

Deja, Sv. Tėvas išsireiškė ne i rytus, bet i vakarus. Jungtinėse Valstybėse rasi dideli darbo lauka, buvo Kristaus Vikaro isakymas.

Atvykta Amerikon. Cia dirba iki mirties.

Mirė 1917 metais. Paskelbta Palaimintąja 1925 metais. Šventąja 1946 metais.

Kūnas randasi New Yorke, USA jos vardo mokyklos koplyčioj.

KUBOS KARDINOLO LAISAS LIETUVIAMS

Roma, 3 d. kovo 1946 m.

Kun. L. Tulabai

Grbiamasis Pone,

Gavome ir atydziai perskaitėme laiška, kuri Tu ir kiti Romos Lietuviu atstovai mums atsiuntė, Šventąja Kardinolu Kolegija.

Mūsų širdis buvo persunkta tikros ir nuosirdžios Krikščioniskos meilės, kai ji apmastė viena po kitos visas tas nelaimes, kurias jūs, kartu su kitomis tautomis, Bažnyčiai ir Kristaus tikėjimui išymys dėl savo ištikimybės, iskentėte. Bažnyčios ypėdiniams, panašiai kaip jo Galvai — Kristui visada amžiu bėgyje tenka iskesti Kryžiaus Kančia savo nariuose.

Prisidėdami mieliai prie jūsų troškimo, ir kaip tik sugrįšime namon, tuojau skatinime visus tikinčiuosius, pavestus mūsų pastoracinei globai, kad kartu su mumis melstu Dieva, jog taikos ir teisybės diena, kurios kuogreiciausiai laukiame, rastu jus tokias pat vertus ir ištikius Kristaus tarnus, kokiais dabar, nelaimės valandoje, pasauliui pasirodote.

Tepadaro Dievas ir Jo bei mūsų geroji Motina Marija, kad jūs ir jūsų tėvyne būtų palaiminta, ko ir mes iš širdies linkime.

Cardinal Emanuele Artega
y Betancourt S. Cristoforo dell
Avana Arkivyskupas

VAIKU KAMPĖLIS

AŠARU KLANAS

(Senelis pasakoja.)

Išblyškūs saulė jau rengėsi pasinerti nuo bažnyčios kuoro i horizonto gelmes, kuomet nedidelis vaiku būrelis garsiai krykštaudamas, traukė daržinės linkui. Prieš juos dunksojo gražūs suzydes sodas. Prisiartinus prie jo, mažas Jonelis sulaukė draugus ir pirštu rodydamas i žydinčia obele tarė:

"Kuomet anoji va, obelis turės prikokusiu obuliu, aš ju daug nunešiu esneliui."

"O aš", tarė Jurgiukas", nunešiu seneliui saldžiu vyšniui, kuomet bus jos prinokusios."

Ir kiekvienas iš mūsų būrelio pasiskėmė, kokias dovanas i teiksime seneliui artimiausioje ateityje.

Netoli sodo stovėjo sena sukrypusi daržinė, tarp dviejų didelių kaštanu. Priėję prie jos, pastebėjom duris praviras ir pažvelgė vidun, išvydom sėdinti ant kaladės seneli, kuris stora balana kasinėjo žarijas ir kepė bulves. Tuojau apšėdom jį ir Antanėlis tarė:

"Matai seneli, vakar žadėjom, tai šiandien ir atėjom. Atėjom pasiklaudyti tos pasokos, kuria žadėjai šiandien papasakoti."

Senelis buvo susimastęs, nors stengėsi mums šypsotis. Tai pastebėjom visi, bet aš nebelaukdamas prisėdes visai prie jo paklausiau:

"Kas atsitiko, kad taip nuliūdes seneli?"

Jis dirbtinai nusišypsojo, palingavo savo sidabru nubarstyta galva, paglostė maną ir tarė:

"Nesijaudinkit, mano vaikeliai, tai niekis. Nors šiandien didžiai labai skauda man širdi ir greičiausiai negalėsiu jums papasakoti, ka esu žadėjęs, bet rytoj tai tikrai galėsiu."

"Tai, kodėl jums skauda širdis? paklausk Jurgiukas."

"Kai jus užaugsite ir būsite subrendę vyrai, tuomet suprasite kas yra karas ir ka jis duoda, pradėjo senelis."

"Karas, o kas jis toks, jis labai piktas? Nusigandusiai ir rūpestingai pasiteiravo Jonelis ir sužiūrom i seneli, kurio raukšlėtai veidais nusirito tyrios ašaros."

"Taip, mano mielieji sūneliai, esate dar jauni ir negalit suprasti. Šiandien gavau laišką nuo savo gero bičiulio iš Gardino, kuris aprašo kas ten darėsi, kuomet lenkai užgrobė mūsų sostinę Vilniū ir kelis apskrčius kruviniu karo, mūsų jaunu kariū ir ramiu gyventoju kančia. Karas yra didžiausia zmoniu nelaimė, kokia jie turi pergyventi jam einant. Kad bausaus karo nematytumėt, gyvenkite pagal žmoniškumą, artimo meilės ir dorovės pareidymus. Niekad nepaimkit ir nepageidaukit svetimo, kaip nenorėtumėt, kad svetimi atejūnai grobtu ir naikintu kas jus. Mylėkit savo tėvelius, savo artimus ir visus žmones, bet labiausiai mylėkit Viešpati Dieva ir savo Tėvyne Lietuvą, ar tai būtumėt čia, ar tolimoj išėivijoj, nes tai yra vienintelė ir didžiausia zmogaus brangenybė, kuria jis gauna išvydes pasauli ir kuri lydi žmogū iki kapo. Jūs šokat pagalbon, pamate savo tėveli ir motinėle pavojuje, tai visuomet žinokit, kad Motina Tėvyne verta daugiau tos paramos. Lieutva, kuri

tūkstančiai metu gyvuoja šitoj žemėj, kuri tiek kentėjo ir nusipelnė, kad dėl jos dirbtumėm visi vieningai, su darbu, o ne žodžiu, su energija, o ne baimė, su Dievo parama ir tvirta viltimi, be ko joks didelis darbas yra nepadaromas".

Su dideliu susidomėjimu klausėmės senelio pasakojimo, o jis truputi palaukęs ir gilai atsiduses tešė savo pasakojima:

"Gal ir užmiršit ka jums pasakiau, bet isidėmėkit, kad iki šiol neatsirado pasaulyje žmogaus, kuris nežiūrėtu savo gimtojo krašto laimės ar vargo likimo. Kokio luomo, kokio turtingumo ar išsimokslinimo žmogus bebūtū, jis visuomet ir visa širdimi geidžia, kad jo tauta nebūtū svetimu pavergta, nes be laisvės jokia tauta nieko didesnio negali sukurti ir savo vaikams palaimos suteikti. Būkite savo žemės mylėtojai, branginkit jos laisvė, visuomet ginkit tėvynės garbę ir jūsu gyvenimas bus pilnas garbės, idomus ir laimingas. Jūs matot, kaip liūdi sugautas paukštėlis, kaip jis nebegieda laisvės netekes, o žmogus dar daugiau kenčia svetimu vergija. Amžiu lydi sazinės kerštas ir broliu prakeikimas išgama, nes pasaulyje nėra nedoresnio padaro, kaip tas, kuris dėl menkos garbės ar saujos pinigū parduoda savo tautą."

Kai senelis baigė pasakojima, mes dar negreit su juomi atsisveikinom. Eidami i savo namus glincijomės ir tarėmės, senelio iškeltas ir mūsų jaunose širdyse idiegtas mintis ivykdyti su kaupu. Nors tai buvo pirmoji patriotizmo pamoka, gana senokai ir toli už okeano, lietuviškos samanosot daržinės pastogėj, bet ji gyva ir brangi, ypač šiandien vėl išplaukė mano omenyje. K. T.

IS DANIJOS VAIKŪCIŲ GYVENIMO

Liepos 13 d. didžiausia lietuviu stovykla Nymindėgab lankė Jo Ekscelencija danu kataliku vyskupas Dr. Suhr, palydint kun. Balin. Ypatingai laukė Vyskupo vaikučiai. Jie jau prieš tris savaites ruošėsi prie Komunijos ir prie Sutvirtinimo Sakramento priėmimo. Dėka geraširdžiu Amerikos lietuviu, kurie atsuntė rūbū, vaikučiai buvo papuošti gan gražiai. Kun. Juozas Tadarauškas, atvykęs iš Švedijos, paruošė 50 vaikučių prie sutvirtinimo Sakramento ir apie 20 prie šv. Pirmosios Komunijos. I pagalba atėjo penkis Nymindėgab lagerio Ponios mokytojos: Ponia Čėsniėnė — to lagerio mokyklos vėdėja, Ponia Kazienė, Ponia Grintalienė, Panelė Čėsniėnė ir Panelė Ramanauškaitė.

Stai čia matote, vaikučiai sutike Jo E. Vyskupa, barsto gėles.

Lietuviu Vaikučiai emigracijoje einaprie pirmosios šv. Komunijos. (Nymindėgab stovykloje) Danijoj.

J. E. Danu Vyskupas Suhr tarp lietuviu vaikučiu po šv. pirmosios Komunijos.

Vaikučiai su savo tėveliais. Vaikučiai našlaičiai su savo globėjais po pirmosios šv. komunijos.

LENKIJOJE VAIKŪCIŲ GYVENIMAS

Vaikučių Lenkijoje yra daug, kurie labai vargsta, neturi duonos, turi patys sau maista užsidirbti.

Stai, viena maža mergaitė, kuria, gal būt, Jus pažistat, kurios tėveliai Lietuvoje buvo labai turtingi, rašo vienam kunigėliui laiškuti.

Gerasis Kunigėli.

Aš Jūsų niekad nemačiau, bet žinau, kad esate labai geras. Jūs, turbūt, labai mylit mažus vaikus, nes man mamytė sako, kad Jūs ir Kalėdū seneliu pavirstat. Man teko gaug drabužėliū iš tu švedisku čėmodanu. Jūs, turbūt, žinojot, kad jie man tiks. Sakau daug kartu ačiu. Meldžiausi ant to naujo ražančiuko ir prašiau Dievulio Jums daug sveikatos. Dar melisuos už Jūsų mamytė, tėveli ir kitus. Mano močiūtė ir gi prašo Jums pasakyt, kad dabar maldose Jus atsimins kartu su savo trimis sūnumis, kuriu nesuranda.

Man Lenkijoje geriau sekas, negu mamytėi. Aš jau senai suradau sau

darbo — ganau pas lenka gyvulius. Mano padėjėjai yra šuniukai: Molis ir Psota, o mažas teliukas manes labai neklauso ir vis pabėga. Mano mamytė dažnai mane aplanko ir nuolat verkia, kad mano kojytės yra suskilusios, bet aš būnu linksma, kada mamytė mato. Nes jai ir taip daug vargo yra, o kai aš būnu viena, verkiu ir meldžiuos už tėvelius ir už kitus lietuvius.

Linkiu Jums daug daug laimės ir dėkoju visu vaikučių vardu už dovanas.

Nijolė L.
1946. VIII. 13., Lenkija.

Visus vaikučius: tiek Lenkijoje, tiek Vokietijoje paremkite savo aukomis ir maldomis. Dėkokite Dievui, vaikučiai, kad esate geresnėse sąlygose.

NORS svetur šviesi saulutė.
Dangus toks mėlynas, skaidrus
Bet meiliau ten, kur močiūtė
Augino, supo mus mažus.

TRUMPOS ŽINIOS

"ASSOCIATED PRESS" žiniomis iš Berlyno. Krikščioniškas tikėjimas Vokietijoje po 12 metų nacių persekiojimo pradeda vėl atgyti. Kaip tulas Amerikos karinės administracijos pareigūnas pareiškė, krikščionybė po visokių persekiojimų parodo ten stipresnį gaivumą, negu kuomet nors ankščiau.

Amerikoniškoje, britų ir prancūzų okupacijoje zonose Bažnyčia turi pilną laisvę. Tikybinės organizacijos turi pilną teisę steigti savo mokyklas ir tikybos dėstyklas yra investas liaudies mokyklose.

Rusu zonoje tikybinė laisvė yra kitaip suprantama. Rusai pripažįsta tikybos laisvę principu, tačiau bolševikai pritaiko ta laisvę savotiškai. Pamažoms yra ir ten leistos; bet kafeniškas mokykloms rusai neleidžia atnaujinti savo veikimo ir neleidžia dvestyti tikybos pamokų. Evangelikų dvasininkai praneša, kad ju pamokslai kartais būna cenzūruojami, o kartais net visai uždraudžiami. Zydiskos bendruomenės, kurios buvo panaikintos nacių laikais, pradeda vėl organizuotis. Jos naudojami pusiau sudegintomis sinagogomis, kurias pradeda taisyti. Zydams trūksta išmokslintu rabinu ir dvasiniu knygų. Amerikonu karo administracijos žiniomis, 1945 m. rudenyje Berline liko vos 6500 žydu, kai 1933 m. ten ju būta 190.000. Frankfurte a/M. žydu esama 500. Miunchene — 600, kai prieš karą ju skaičius siekė: Frankfurte — 34.000 ir Miunchene — 22.000.

UNRRA ruošiasi baigti savo veikimą šiuo metu gale, tuo būdu sėpimas nuterotos Europos naujais metais bus nutrauktas, jei nesusitvers kita panaši organizacija, skurdas sekanciais metais ne tik Europoje, bet ir Amerikoje, kaip šiemet. Tarp kitko UNRRA rūpinasi 830.000 pabėgėlių ir tremtinių Europos kontinente. Jungtinių Tautų Organizacijai teks pirmiausia susirūpinti tu asmenu sėpimu, kai UNRRA veikia bus likviduota.

NEW YORK TIMES praneša, Dr. J. Končius, BALF pirmininkas, buvo priimtas Romoje audienčioj pas Sv. Tėva. Amerikos lietuvių spauda plačiai komentuoja fakta, kad p. Myrov C. Taylor, Amerikos Ambasadorius prie Vatikano, sutiko būt garbės pirmininku BALF skyriaus Italijoje. Gegužės 15 d. Dr. J. Končius suruošė pusryčius p. Taylor pagerbti. Pusryčiuose dalyvavo tarp kitu: Lietuvos Ministeris p. S. Girdvainis, atstovai Vatikano Sekretariato ir Amerikos šalpos organizacijai Romoje.

LIETUVIAI, buve nacių koncentracijos stovyklų kaliniai Vokietijoje isteię Lietuviai — politiniu kaliniu komiteta. Komitetas pirmo eilėn yra pasiryžęs surinkti faktus ir istorine medžiaga apie lietuvių — nacistinio režimo kankinius. Ta medžiaga rinkti yra pavesta kun. prof. Stasiui Vlai, Stutthof konc. stovyklos kaliniui. Komiteto atsisaukimas buvo paskelbtas Amerikos, Anglijos ir kitu kraštu spaudoje ir JAV Kongreso rinkinyje (Congressional Record — 1946 m. V. 10 d.).

INSBRUKO Universitete (Austrijo) tesia savo mokslus 117 lietuviu studentu. Zalcburge lietuviu leidžia 2 dienas rašiu ir žurnalą "Tėvynėn."

BELGIJOJ tesia teologijos mokslus 7 lietuviu, kurie nacių buvo išvežti i Vokietija baudžiamuos darbams.

LIETUVIŲ lakūnas A. Montvila, pirmaisiais bolševiku okupacijos metais, (1940 — 41) raudonuju buvo išgabentas iš Lietuvos i Rusijos giluma. Narsiam lakūnui pavyko pasprukti iš bolševiku nelaisvės ir pasiekti Anglija, kur jis buvo palimtas i karo tarnyba — R.A.F. Karo žygyje prieš vokiečius, Montvila pateko i nacių belaisvę ir tapo išlaisvintas karo pabaigoje. Dabar jis vėl tarnauja britu oro laivynė.

DANIJA.

Liepos mėn. 13 d. Nymindegab lietuviu didžiausia stovykla aplankė JO. E. danu kataliku Vyskupas Dr. Suhr. Iškilmingu pamaldu metu labai gražiai pasirode abu stovyklos chorai, t. y. Liaudies Ansamblio, vadovaujant p. Kirvaitytei ir P. P. Sodaičiui ir Jakūbaičio choras.

Liepos 20 d. Vyskupas lankė i lietuviu stovykla VEDBOEK. Lietuviai Ganytoja labai iškilmingai sutiko. Iškilmingu pamaldu metu labai žavingai soliovo žinomas operos solistas p. Dvarionas. Vyskupas buvo labai patenkintas.

Liepos mėn. 15 d. Nymindegab stadione iyyko draugiškos fudbalo rungtynės tarp lietuviu komandos "PERKŪNO" i LYDUM miesto rinktinės Runktinės buvo labai gyvos ir pasibaigė "PERKŪNO" pergale 6:1.

SVEDIJA.

Dr. Pr. Bagdonavičius išvyko i Brazilija kaip laivo gydytojas. LIETUVIŲ Humanistu draugija, kuriai vadovauja prof. med. Dr. P. Kazlauskas ir p. lektorius Juozas Lingis, deda visas pastangas dėl išleidimo maldaknygės Kun. Sabaliausko "Slovinkime Viešpati." Lietuviai tos maldaknygės labai laukia. Už pastangas dėkojame.

PASIKEITIMAI PROTESTANTŲ LITURGIJOJE

Daugelyje Württembergo evangelikų bažnyčių yra ivesta nauja šv. vakarienės tvarka, kuri turi nuostabu panašumą su šv. misiu tvarka. Po ivedamojo žodžio seka Kyrie ir Gloria, šv. Rašto skaitymas, Credo, nuodėmių išpažinimas, Praefacija su Sanctus, šv. Sakramento istatymo žodžiai, giesmė "Dievo Avinėli" malda ir komunnija grupėmis prieš altoriu. Iškilmes užbaigia padėkos malda, "Tėve Mūsų" ir palaiminimas.

BRAZILIJA PASIAUKOJO MADONAI

Iš Rio de Janeiro kardinolo pranešimo Brazilijos pasiuuntinybei prie Sv. Sosto paaiškėjo, kad gegužės 31 diena Brazilija buvo iškilmingai pa-

aukota Marijos Sirdžiai. Ta proga buvo suruostas išpūdingos iškilmės.

Brazilija yra sudaryta iš dvidešimt atskiru sąjunginiu respubliku. Kraštas turi 8,5 mil. kvadratinu kilometru (Europa turi 10 mil.) ir 45 mil. gyventoju; išskyrus 250.000 protestantu ir apie 800.000 pagoniu, visi krašto gyventojai yra katalikai. Dabar visi jie pasiaukoje Marijos Sirdžiai, tuo būdu gražiai apvainikuodami krašto katalikišką tradicija. Nuo to laiko, kai Brazilija atrado portugalas Cabralis, krašta ypač krikščionino jėzuitai. Šiuo metu Brazilijoje yra 17 arkivyskupiju, 72 vyskupiju ir 2 apaštalinės prefektūros.

TOLEDO KARDINOLO AUKA LIETUVIAMS

Toledo Kardinolas ir Ispanijos Primate Enrico Pla y Daniel per lietuviu kolonija Romoje iteikė lietuviams katalikams 5.000 lyru auka.

KATALIKAI IR PROTESTANTAI VES BENDRA POLITIKA

Didžiojo Hessenso krašto katalikai

BUVES MINISTERIS TAPO KATALIKU PRIEŠ MIRTI

Buves Japonijos užsienio ministeris Yosuke Matsuoka, kuris buvo susirgęs džiova ir nuo šios ligos miręs, prieš mirtį ligoninėje tapo kataliku.

Matsuoka yra baigęs Amerikoje Oregono Universiteta, kur jis taip pat buvo priėmęs protestonu tikėjimą. Susirgęs Japonijoje džiova, jis gydyti pas garsiaja džiovos specialiste Dr. Elenora Inoue, kuri pati buvo konvertitė ir kuri yra baigusi Loyolos Universiteta Chicagoje.

Matsuoka dažnai kalbėjęs apie savo didelę pagarbą popiežiui Pijui XII. Japonijai pralaimėjus karą, jis buvo suimtas ir laukė savo teismo. Bėdamas kalėjime, jis studijavo kataliku tikėjimą. Tikėjimo reikalais jis dažnai kalbėdavosi su Amerikos karo kapelionu kun. Francis F. Scott. Prieš mirtį jis troško pamatyti kun. J. Flaujac, kurio labdarybės darbas jis buvo sužavėtas.

PENKI POPIEŽIAUS PIJAUS XII TAIKOS PUNKTAI

Anglu religinis sąjūdis "Dvasinis Kardas" nori sukurti tarptautinę pasaulio organizacija, prisilaikant Popiežiaus Pijaus XII penkiu taikos punktu. Pijaus XII taikos punktai yra sekantys:

I. Visos tautos turi teisę i nepriklausoma gyvenima. Vienos tautos noras gyventi niekad neturi reikšti mirtį kitai tautai. Kur teisės buvo pažeistos ar paniekintos, ten reparacijos turi būti vykdomas teisingai.

II. Tautos turi būti išlaisvintos iš ginklavimosi vergijos ir svetimuju užviešpatavimo baimės. Nusiginklavimas turi būti kartu medžiaginis ir dvasinis. Turi būti užtikrintas tautu saugumas.

III. Turi būti isteigta tarptautinė institucija, kuri užtikrintu tarptautiniu sutarčiu vykdyma ir, reikalui esant, jas revizuotu bei taisytu.

IV. Reikia atsižvelgti i realius teisingus tautu ir mažumų reikalus, net tada, kai nėra legalinės teisės. Turi būti padėtas abipusio pastikėjimo pagrindas.

V. Tarp tautu ir ju vadovu turi išsivystyti gilus atsakingumu pajautimas, kuris balansuotu žmonių teise, prisilaikant šventos ir nepažeidžiamos Dievo tiesės.

— Popiežius Pijus XII šiomis dienomis kongregacijų salėje pasakė kalba dviem šimtais Kataliku Akcijos Italijoje vadu. Italu laikraščiai jo kalba vadina "allarmuojančiu atsisaukimu". Šventasis Tėvas pažymėjo, kad šiuo dienu jaunimas jaučia dar didesni dvasini skurdą negu materialini ir kad materialinė skursna yra tikrai silpnas atspindys visoki dvasiniu bėdu. Turi būti suruostas ir atsidėjus tesiamas tolyn karo žygis jaunimui gelbėti. Yra pašlijusi viešoji moralė, krite papročiai, kurie rodo ivykus dideli perversma. Šventasis Tėvas savo kalba baigė nusiskundimu, kad per daug lauzoma moteristė ir daugėja išsiskyrimai, kad plinta antireliginės mokyklos, kad gausėja antireliginė literatūra ir visoks palaidumas teatruose ir kinuose. Savo kalba Popiežius gaigė rimtu išpėjimu, kad "priešas pradėjo lemiamaui puolima prieš tikėjimą Italijoje."